

تورم، کلمه‌ای که دنیا باید به آن عادت کند

تورم، قیمت غذا و نرخ بهره

نرخ تورم، خصوصاً قیمت غذا، به یکی از مهمترین دغدغه‌های دولتمردان و مردم کشورهای مختلف تبدیل شده است و هر یک می‌کوشند تا به نحوی از فشار آن بکاهند.

تورم بسیار خطروناک شده است و عقب ماندگی سود و بهره‌های بانکی از نرخ تورم موجود، ممکن است به مشکلات اقتصاد و بانکداری در اروپا بینجامد. در روسیه، بانک مرکزی این کشور به دنبال افزایش سود و بهره‌های بانکی است. با این عمل، روند

جذب سرمایه و سرمایه‌گذاران همچنان حفظ می‌شود تا بانک‌های روسی در ازای پرداخت تسهیلات و وام‌های میان‌مدت و بلندمدت، گرفتار زیان‌های شدید و ویران‌کننده نشوند.

در چین، دیگر تورم تنها جنبه اقتصادی و اعتباری ندارد و به مسئله مرگ و زندگی تبدیل شده است. مواد غذایی در این کشور بسیار گران شده و برخی از چینی‌ها در تأمین نیازهای اولیه خود با مشکل روبرو

هستند. چین، در حال حاضر برنامه کنترل قیمت محصولات غذایی را به اجرا گذارد و هر روز، تعداد اقلامی که در فهرست محصولات غذایی کنترل شده قرار می‌گیرند، بیشتر می‌شود. کشورهای حوزه خلیج فارس و به خصوص کشورهای عربی این منطقه، در حال بررسی راهکارهای ممکن برای تصحیح نظام بانکی خود هستند تا بتوانند با بحران جهانی تورم مقابله کنند. مهمترین رویکرد این کشورها در حل بحران تورم و اقتصاد جهانی، کاهش بهره و دستمزد شرکت‌های نفتی فعال در منطقه است، چراکه آنها معتقدند، بهره‌ها و دستمزدهای بالای شرکت‌های نفتی خارجی، بخش عمده درآمدهای نفتی آنها را به خود اختصاص می‌دهد و سود کمی برای کشورهای عربی باقی می‌ماند. همچنین، مراکش، به عنوان یکی از قدرت‌های اقتصادی بزرگ آفریقا، بخش عمده مالیات‌های مردمی رالغو کرده و به دنبال لغو کامل مالیات بخش‌های تولیدی است.

بسیاری از کارشناسان اقتصادی، تورم شدید دو سال اخیر را به طور غیرمستقیم با کاهش ارزش دلار در برابر سایر ارزهای متداول جهان در ارتباط می‌دانند. برخی، پارافراتر از این هم نهاده و کاهش ارزش دلار را عامل اصلی افزایش شدید قیمت جهانی محصولات

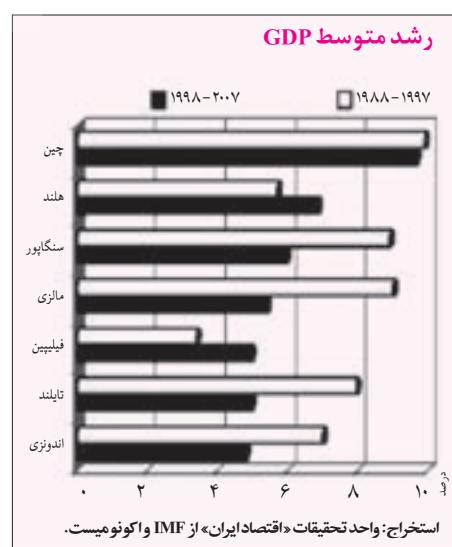
از ابتدای سال ۲۰۰۷ نرخ تورم به طور بی‌سابقه‌ای در سراسر جهان رشد کرده و این رشد با شتاب نگران کننده‌ای ادامه دارد. در بسیاری از کشورهای جهان، نرخ تورم با اعداد و ارقام پیش‌بینی شده برای یک دهه بعد، برابری می‌کند. بانک‌های مرکزی بزرگ و معترض جهان، در روپارویی با معماه پیچیده تورم شدید سال گذشته و سال جاری، ناتوان و مقهور مانده و بین انتخاب گزینه‌های کاهش سود و بهره‌های بانکی به منظور تقویت و تجدید نیروی اقتصاد جهانی یا افزایش پایه سود و بهره‌های بانکی با نرخ تورم جهانی (به عنوان امری ضروري برای

عقب نماندن از نرخ تورم و کنترل گردش مالی میان بانک‌ها و اقتصاد و صنعت روز جهان) درمانده شده‌اند. برخی از تلاش‌های دولت‌ها و بانک‌های بزرگ جهان برای مقابله با تورم شدید و بی‌سابقه سال گذشته و سال جاری، قابل توجه هستند. در ایالات متحده، جایی که قدرت خرید مسکن و سایر ملزومات زندگی به شدت تحملی رفته، نرخ بهره وام‌های خرید مسکن کاهش یافته و بخشی از مالیات‌های دریافتی از شهروندان به آنها بازگردانده شده است. در حقیقت، قدرت خرید شهروندان آمریکایی، پشوونه اصلی اقتصاد ایالات متحده است و تنها راه خروج اقتصاد این کشور از بحران باید در تقویت و افزایش قدرت خرید شهروندان آمریکایی جست وجو کرد. در ایالات متحده، حدود ۷۱ درصد محصول ناخالص داخلی از محل فروش کالا و ارایه خدمات به شهروندان تأمین می‌شود. هرچه قدرت خرید مردم در ایالات متحده بیشتر شود، موانع پیش روی اقتصاد این کشور برای خروج از بحران کمتر خواهد شد.

بانک مرکزی اروپا با سرسختی و سماجت در تلاش است تا کاهش سود و بهره‌های بانکی در این قاره جلوگیری کند، چراکه اعتقاد دارد، نرخ

جمع سرمایه‌گذاران بزرگ جهان در لندن و نیویورک، نام شرکت‌های معروف و قابل اطمینان کشورهای جنوب شرقی آسیا را بپرسید. مطمئن باشید جوابی که می‌شنوید، جز خطوط هوایی سنگاپور، آن هم با بی‌میل و ابهام، نخواهد بود. جو استادول، مقاله‌نویس و محقق اقتصادی، در کتابی با عنوان "Asian Godfathers" یا پدر خوانده‌های آسیایی، به تحلیل و بررسی شکسته‌های اقتصادی کشورهای جنوب شرقی آسیا می‌پردازد. وی، سنت‌گرایی، عدم وجود نوآوری و حرکت درجا و عدم وجود همکاری و تبادل اطلاعات فنی و مهندسی به طور جذبی و مدام را، مهمترین دلایل ضعف و نابودی صنعت جنوب شرقی آسیا بر می‌شمارد. چنین مشکلات بزرگی که به دست خود شرکت‌های تولیدی و خدماتی منطقه به وجود آمد، شرکت‌های بزرگ غربی را از ادامه فعالیت و سرمایه‌گذاری در منطقه منصرف کرد. جو استادول، غیر بومی و وارداتی بودن فن آوری و تکنولوژی ساخت و تولید شرکت‌های این منطقه را یکی دیگر از مشکلات بزرگ کشورهای جنوب شرقی آسیا می‌داند.

بسیاری از کشورهای جنوب شرقی آسیا در دهه‌های ۹۰-۸۰ میلادی، با خرید فن آوری و تکنولوژی از کشورهای غربی، ساخت و تولید لوازم و قطعات الکترونیکی را آغاز کردند. آنها هرگز به تولید علم و گسترش علوم فنی نمی‌اندیشیدند و تنها محصولات غربی را به کمک دانش فنی خریداری شده، کپی می‌کردند. هنگامی که فعالیت و سرمایه‌گذاری غربی‌ها در منطقه کم شد، جریان ورود فن آوری و تکنولوژی ساخت و تولید هم به کشورهای جنوب شرقی آسیا متوقف گردید و به این ترتیب، شرکت‌های الکترونیکی که قلب پنده صنعت و اقتصاد منطقه بودند، توانایی خود را برای ساخت و معرفی محصولات جدید به بازارهای جهانی از دست دادند و بسیاری از آنها برای همیشه تعطیل شدند. آنهایی هم که پا بر جا ماندند، هرگز نتوانستند با محصولات ژاپنی، کره‌ای، چینی و هندی مقابله کنند و محصولاتشان تنها به مرزهای کشورهای متبع‌عشان محدود گردید. ■

پایان داده است. بی شک، در نهایت، این کشاورزان هستند که با کشت بیشتر و دستیابی به حد تعادلی جدید، به قیمت‌های افزایش یافته، پاسخ مشبّث خواهند داد. با این کار، مواد غذایی بدون یارانه و فروش زیر قیمت، دوباره در دسترس خواهد بود. اما در شرایط فعلی، وضعیت کشاورزی، در ابهام است. در واقع، تغییرات، گران‌تر، طولانی‌تر و سخت‌تر از حد تصور است. ■

فقیر و آسیب‌پذیر

در حدائق برآورده، افزایش قیمت غذا ممکن است موجب کاهش توان پرداختی قشر شهری کم درآمد و مردمی گردد که مایحتاج خوارکی خود را با ۲۰ درصد افزایش قیمت، خریداری می‌کنند. به گزارش رییس بانک جهانی، تورم غذا و ازین بردن اندوخته میلیاردها نفر از نیازمندان در مدت تقریباً یک دهه رشد اقتصادی، می‌تواند حداقل صد میلیون نفر را به فقر مبتلا سازد. کشاورزی تنها بخشی از زنجیره غذایی است که از یک طرف، شرکت‌های عرضه‌کننده کود و دانه و از طرف دیگر، فروشگاه‌های مواد غذایی را در برابر می‌گیرد.

در گذشته، سیاست مواد غذایی به معنای تقویت ارتباط بین کشاورزان و فروشنده‌گان بود، اما طی سال‌های اخیر، بر اهمیت فروشگاه‌های مواد غذایی در این زنجیره افزوده شده است.

گرانی کود و افزایش اهمیت فروشگاه‌های مواد غذایی برای کشاورزان نیز که بیش از نیمی از فروش مواد غذایی را در بسیاری از کشاورزی‌های در حال توسعه پوشش می‌دهند، از جمله تغییراتی است که طی این سال‌ها روی داده است. ■

در صد نیشکر تولیدی صرف تهیه سوخت‌های گیاهی می‌شود. همچنین در ایالات متحده و اروپا، به ترتیب، ۲۰ درصد ذرت و ۵۰ درصد غلات تولیدی، به عنوان مواد اولیه مورد استفاده کارخانه‌های تولید سوخت‌های گیاهی قرار می‌گیرند. چنین مصرف قابل توجهی که در صنایع تولید سوخت صورت می‌پذیرد، موجب کاهش شدید عرضه در برابر تقاضای بازار جهانی محصولات غذایی شده و این افزایش تقاضا در برابر عرضه، خود عاملی طبیعی برای افزایش روز افزون قیمت محصولات کشاورزی در بازارهای جهانی به شمار می‌رود.

بنابراین، کشورهای جهان در حال حاضر تنها یک وظیفه دارند و آن، تلاش برای نجات یافتن از بحران شدید تورم است. افزایش شدید قیمت‌ها و تورم لجام گسیخته، رشد اقتصاد جهانی سال گذشته را به شدت تهدید می‌کند. گرچه برخی از کشورهای تولیدکننده نفت و گاز، تا حدودی موفق به کنترل تورم شدید جهانی شده و قیمت اقلام ضروری را ثابت نگه داشته‌اند، اما مهمنترین کشورهای تولیدکننده نفت و گاز، یعنی کشورهای عربی حوزه خلیج فارس و روسیه، همچنان با تورم بیش از ۱۰ درصد روبرو هستند. ■

غذایی و مواد اولیه همچون نفت خام اعلام کرده‌اند.

قیمت غذا و روابط بین‌الملل

سازمان جهانی غذا و کشاورزی (FAO) در نوامبر سال گذشته اعلام داشت، نرخ تورم جهانی محصولات غذایی در سال ۲۰۰۷ برابر با ۳۷ درصد بوده است و این روند در سال ۲۰۰۸ شدیدتر خواهد شد؛ این در حالی است که نرخ تورم جهانی محصولات غذایی در سال ۲۰۰۶ تنها ۹ درصد بوده است. FAO در چشم‌انداز ۲۰۰۸ خود می‌گوید که تاکنون چنین بحرانی به لحاظ شدت و گستردگی در قیمت و نرخ تورم محصولات غذایی و کشاورزی روی نداده است و اگر اوضاع فعلی بهبود نیابد، ممکن است کشورهای صادرکننده و واردکننده، بر سر قیمت محصولات کشاورزی به تفاهم نرسیده و شاید این موضوع، به چالش‌های سیاسی بین کشورهای صادرکننده و واردکننده، تبدیل گردد. استفاده از محصولات کشاورزی جهت تهیه سوخت‌های گیاهی، یکی دیگر از عوامل مهم افزایش شدید قیمت‌ها و تورم بی سابقه در محصولات کشاورزی است. برای مثال، در بزرگ‌ترین حدود ۵۰

کمبود غذا در جهان

سفره‌های گران

دوران غذای ارزان قیمت به پایان رسیده و ریسک سیاسی غذا آغاز شده است.

همچون سهمیه بندی صادراتی توسط تولیدکنندگان بزرگ غلات، شایعات مبنی بر خریدهای اضطراری واردکنندگان غلات و حتی سرمایه‌گذاری توسط مؤسسات پوشش ریسک بر شرایط فعلی تأثیر گذاشته است. چنین تغییراتی، با تغییرات قابل مقایسه در مزارع مطابقت نمی‌کند. این عدم تطابق، به این دلیل است که کشاورزان پس از گذشت زمان به تقاضا پاسخ می‌دهند.

همچنین دولت‌ها تأثیر افزایش قیمت‌ها را بر خانوارها تعدیل کرده و به این ترتیب، انگیزه افزایش تولید بیشتر مواد غذایی را از کشاورزان گرفته اند.

از ۵۸ کشوری که اقداماتشان در این زمینه توسط بانک جهانی پیگیری شده است ۴۸ کشور، افزایش کنترل قیمت مواد غذایی، یارانه مصرف‌کننده و محدودیت‌های صادراتی یا کاهش تعرفه‌های گمرکی را مصوب کرده و اجرا می‌کنند.

نگرانی ناشی از کمبود مواد غذایی در سال ۲۰۰۸ که با چنین شدتی همراه است، نشان از مشکل بزرگتری دارد. افزایش ناگهانی قیمت غذا به سی سال ارزانی غذا، یارانه کشاورزی در کشورهای ثروتمند و بازارهای بین‌المللی غذا

به گفته یواخین براون، رئیس مؤسسه بین‌المللی تحقیقات سیاست مواد غذایی (IFPRI) در واشنگتن، کشاورزی جهان، پا به دوران جدیدی گذاشته است، دورانی ناپایدار و از لحاظ سیاسی خطرآفرین. برای اثبات این امر، آشوب ناشی از مسئله غذا، تمامی کشورهای ناحیه استوارادر برگرفته است.

در هایتی، معترضان با سردادن شعار "ما گرسنه هستیم"، نخست وزیر را وادار به استعفای کردند. در کامرون ۲۴ تن در این نوع شورش‌ها جان خود را از دست دادند. رئیس جمهور مصر جهت پخت بهینه نان، دستور بسیج عمومی داده است و مردم فیلیپین، احتکارکنندگان برنج را مستحق حبس به شمار می‌آورند. سال گذشته، قیمت گندم و برنج، به ترتیب ۷۷ و ۱۶ درصد افزایش یافت که این دو محصول، تاکنون بیشترین افزایش قیمت را در بین مواد غذایی تجربه کرده‌اند. گفتنی است، قیمت‌ها در سال جاری به سرعت رشد کرده و افزایش یافته‌اند.

اساساً، قیمت مواد غذایی نمایانگر تغییرات در میزان تقاضا و نه مشکلات ذخایر یا افت تولید است. امروزه، هندی‌ها و چینی‌ها بیشتر از گذشته غلات و گوشت می‌خورند. از این بدتر، عواملی